

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Romany Habčákové a Věry Janáčové v hlavním líčení konaném dne 19. 8. 2020, **takto:**

Obžalovaný

R. B., narozený XXX v XXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXX, t. č. od 3. 4. 2020 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě,

je vinen, že

dne 2. 4. 2020 okolo 13:25 hodin v Krnově, ulice Revoluční 49, v hypermarketu Lidl, během prodejní doby, přistoupil k regálu s alkoholickými nápoji, uchopil láhev o objemu 0,5 litru, výrobní značky Božkov Tradiční, zasunul si ji pod přední část oděvu, a poté prošel přes pokladny bez zaplacení, přičemž ihned za pokladním prostorem byl zadržen ostrahou prodejny, během čehož si předmětnou láhev otevřel a napil se z ní, čímž způsobil poškozené společnosti Lidl Česká republika v.o.s., IČO 26178541, škodu ve výši 159 Kč,

přičemž tohoto jednání se dopustil, přestože byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 1. 11. 2017, který nabyl právní moci dne 1. 3. 2018, sp. zn. 66T 123/2017, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2018, sp. zn. 7To 283/2017, pro přečin krádež podle § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 20 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 23. 1. 2019, a rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 6. 3. 2019, který nabyl právní moci dne 13. 6. 2019, sp. zn. 1T 25/2019, pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 30. 3. 2020,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

a dále se tohoto jednání dopustil, přestože věděl, že byl dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů usnesením Vlády ČR č. 69/2020 Sb., v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlášen nouzový stav pro celé území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový trestný čin v posledních třech letech potrestán a odsouzen, a takový čin spáchal za stavu ohrožení státu a jiné události vážně ohrožující život a zdraví lidí,

čímž spáchal

zločin krádeže podle § 205 odstavec 2, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) roků.**

Tento trest je **nepodmíněný.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě škody **poškozenému Lidl Česká republika v.o.s.,** Nárožní 1359/11, Praha 5, IČ: 26178541, **částku 159 Kč.**

Odůvodnění:

1. Obžalovaný R. B. byl rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 1. 11. 2017, který nabyt právní moci dne 1. 3. 2018, sp. zn. 66 T 123/2017 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2018, sp. zn. 7 To 283/2017 uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž trest vykonal dne 23. 1. 2019. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 6. 3. 2019, který nabyt právní moci dne 13. 6. 2019, sp. zn. 1 T 25/2019 byl obžalovaný R. B. uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Trest vykonal ke dni 30. 3. 2020.
2. Obžalovaný R. B. v průběhu dne 2. 4. 2020 v Krnově na různých místech požíval alkoholické nápoje, následně okolo 13:25 hodin v Krnově na ulici Revoluční č. 49 v hypermarketu Lidl během prodejní doby přistoupil k regálu s alkoholickými nápoji, a zde uchopil láhev o objemu 0,5 litrů výrobní značky Božkov Tradiční, láhev si zasunul po přední část oděvu a poté prošel přes pokladny bez zaplacení, přičemž ihned za pokladním prostorem byl zadržen L. H., který vykonával ostrahu prodejny a následně byl vyzván, aby ho následoval do kanceláře k sepsání protokolu. Obžalovaný i přesto láhev alkoholu otevřel a z této se napil. Tímto jednáním způsobil poškozené společnosti Lidl Česká republika, v. o. s. škodu ve výši nejméně 159 Kč.
3. Popsaného jednání se obžalovaný R. B. dopustil i přesto, že si byl vědom toho, že dne 12. 3. 2020 na dobu třiceti dnů usnesením Vlády ČR č. 69/2020 Sb. v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky vyhlášen nouzový stav pro celé území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2.

4. Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků L. M., L. H., z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, z náčrtku, ze sdělení ke kamerovému záznamu, z dechové zkoušky a zdravotního záznamu, ze záznamu o předání na protialkoholní záchytnou stanici, z protokolu o krádeži, z vyčíslení škody, ze zprávy z výkonu trestu odnětí svobody, ze zprávy věznice, z rozsudků, z výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Milana Karase a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného R. B.
5. V rámci hlavního líčení dne 8. 7. 2020 obžalovaný k věci odmítl vypovídat, byla proto čtena jeho výpověď za použití § 207 odstavec 2 trestního řádu z trestního spisu na č.l.58-59, a 34-35. V rámci přípravného řízení dne 3. 4. 2020 obžalovaný k věci odmítl vypovídat, v rámci vazebního zasedání uvedl, že byl dne 30. 3. 2020 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, přičemž odjel do Krnova a zde zapil své propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Nevěděl, že je nějaký výjimečný stav. Věděl, že je nějaký stav je, ale k tomu nechce nic víc říct. Roušku si nechal ušít, když ve výkonu trestu se chodilo v rouškách. Sám si o tom nic nemyslel. Všichni lidé chodili v rouškách, protože byla nějaká nemoc.
6. V rámci hlavního líčení konaného dne 19. 8. 2020 uvedl, že ke krádeži samotné, kterou měl způsobit, nemá co uvést, na krádež samotnou si nevzpomíná. Byl v podnapilém stavu. Pokud jde o vyhlášení nouzového stavu, o tomto nevěděl. Podvědomě věděl, že nějaký stav je, ale nevěděl, čeho se týká. Měl za to, že je to stav ohrožení koronavirem. Dodal, že ve výkonu trestu odnětí svobody roušku nosil, protože mu byla přidělena. Sám ve výkonu trestu nebyl na žádné schůzce. Domníval se, že jde o nepodstatnou věc. Obecně veškerá poučení se ve věznicích podepisují, k případnému poučení o nouzovém stavu neexistuje žádná listina s podpisem obžalovaného. Následně se také dozvěděl, že spoluvězni, kteří na schůzce byli, nebyli informováni o nouzovém stavu, ale o nárokových balících a o návštěvách. Při výstupu z věznice rovněž nebyl nikým informován. Pokud jde o případné přihlášení na úřadu práce, bylo mu kurátorkou, kterou kontaktoval telefonicky sděleno, že z důvodu pandemie je úřad práce zavřený a že na nástěnce úřadu práce jsou vyvěšeny evidenční listy, které má vyplnit a vhodit do schránky úřadu práce. Proto papíry vyplnil a vhodil do schránky, ale co bylo dál po vhození, již neví, poněvadž byl vzat do vazby.
7. Pokud jde o jednání obžalovaného je usvědčován zejména výpověďmi svědků L. H. a L. M..
8. Svědek L. H. potvrdil, že sledoval obžalovaného, který se pohyboval po prodejně, přičemž viděl, jak obžalovaný vzal z regálu láhev alkoholu a tuto si dal za oblečení. Následně šel kolem pokladem a láhev nezaplátil, proto za pokladnami byl vyzván svědkem, aby láhev vytáhl a tuto odevzdal. K tomu došlo již v místnosti pro ostrahu. Následně informoval vedoucí i incidentu a sepsal protokol o krádeži. Posléze byla přivolána městská policie. Rovněž tak se dostavila i státní policie. Než přijela policie, obžalovaný ještě stačil láhev otevřít a z této se napít, napil se asi dvakrát, nebo třikrát. Svědek potvrdil, že obžalovaný nebyl agresivní, byl pouze omámen alkoholem. Dodal, že obžalovaný původně měl roušku, tuto si následně sundal, a to v místnosti ostrahy.
9. K dotazu obhájce svědek dále konkretizoval, že obžalovaný měl nějakou mikinu, nebo tričko, láhev alkoholu schoval někam dozadu, případně na stranu. Kamerový záznam nebyl policií vydán, poněvadž tato ani o něj nepožádala. Kamerový záznam byl automaticky po 48 hodin vymazán. To vyplývá také ze sdělení společnosti Lidl, v. o. s.
10. Obdobně vypovídala také svědkyně L. M., která uvedla, že obžalovaný byl přiveden ochrankou s tím, že odcizil láhev alkoholu. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný byl silně podnapilý. Seděl v místnosti na lavici a přitom ještě otevřel odcizenou láhev alkoholu a z té začal pít. Přitom si stále sundával roušku, proto byl svědkyní upozorněn, že je nouzový stav a musí se chránit, rovněž musí chránit okolí. K dotazu obhájce dále svědkyně uvedla, že obžalovaný byl silně podnapilý, stále si sundával roušku a měl nevhodné řeči, přitom se rovněž počůral.

11. Z výpovědi svědků, jakož i částečně z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný R. B. v prodejně Lidl, v. o. s. odcizil láhev alkoholu, se kterou prošel mezi pokladnami bez zaplacení, následně byl zajištěn, přičemž než mu byla láhev odebrána, tuto otevřel a ještě se z ní opakovaně napil. Z připojených spisů, zejména rozsudků, pak vyplývá, že byl již pro stejnou trestnou činnost opakovaně odsouzen a tresty vykonal.
12. Soud se také zabýval otázkou trestní odpovědnosti obžalovaného R. B.. Již v přípravném řízení byl k věci přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Milan Karas, který byl následně vyslechnut v rámci hlavního líčení. Znalec uvedl, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou, či chorobou, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti v obecné rovině jsou plně zachovalé. Trestné činnosti se dopustil ve stavu těžké opilosti, kdy u něho bylo dechovou zkouškou prokázáno 3,32 promile alkoholu, což mělo vliv na jeho chování. Schopnosti ovládací a rozpoznávací tedy byly sniženy, avšak nebyly vymizelé. Chování obžalovaného zapadalo do situačního kontextu, kdy ukradl láhev alkoholu v obchodě s úmyslem pokračovat v započatém požívání alkoholu. Byla u něj zjištěna rozvinutá závislost na alkoholu s abstinenčními příznaky, sám je však v tomto ohledu obžalovaný k závislosti nekritický, nepřipouští si ji, a nebyly shledány žádné známky motivace ke změně postoje ve vztahu k alkoholu, proto také nebylo navrženo protialkoholní léčení v jakékoliv formě. Znalec dodal, že obžalovaný je schopen předpokládat negativní účinky nadužívání alkoholu. To vyplývá i ze zjištění, že v minulosti měl problémy s nadužíváním alkoholu.
13. Ze závěrů znalce vyplývá, že v důsledku požití alkoholu byly ovládací i rozpoznávací schopnosti u obžalovaného sniženy, tyto však nebyly vymizelé. Soud proto dospěl k závěru, že obžalovaný nejednal ve stavu nepřičetnosti a je proto za své jednání plně trestně právně odpovědný.
14. Bylo nepochybně prokázáno, že dne 12. 3. 2020 byl na dobu třiceti dnů usnesením Vlády ČR č. 69/2020 Sb. v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky vyhlášen nouzový stav pro celé území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2. Usnesení vlády bylo publikováno ve sbírce zákonů a bylo rovněž oznámeno ve sdělovacích prostředcích. Dle sdělení Vězeňské služby ČR byli všichni odsouzení dne 12. 3. 2020 v rámci kolektivních schůzek s vychovateli seznámeni s vyhlášením nouzového stavu, přičemž sledovali i tiskovou konferenci po jednání vlády. V souvislosti s tím všem odsouzeným bylo nařízeno nosit roušky, každému byly poskytnuty dva kusy, které se pravidelně měnily.
15. Sám obžalovaný připustil, že si byl vědom toho, že bylo vyhlášeno nějaké opatření v souvislosti s šířením nakažlivé nemoci, kdy byla vyhlášena povinnost nosit ochranné roušky, což také činil. Z toho důvodu také, jak sám uvedl byl uzavřen úřad práce. Obžalovaný si tedy byl nepochybně vědom toho, že bylo vyhlášeno opatření v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2. Vyhlášením nouzového stavu se mimo jiné navenek projevilo také tím, že byly uzavřeny restaurace a řada provozoven a byl obecně omezen pohyb osob na veřejnosti, čehož si obžalovaný byl vědom.
16. Pokud jde o obsah usnesení Vlády ČR č. 69/2020 Sb. v daném případě není podstatné, zda obžalovaný znal či neznal obsah tohoto usnesení. Jelikož usnesení vyšlo se Sbírce zákonů, stalo se dnem vyhlášení závazné pro všechny občany na území České republiky.
17. Pokud jde o prokázání výskytu koronaviru SARS CoV-2 je nutno poukázat na skutečnost, že v souvislosti s touto nákazou došlo k výraznému ohrožení zdraví lidí, přičemž spáchaní trestného činu na území, na němž byl v důsledku vyhlášení nouzového stavu, je okolností, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby. Z hlediska zavinění v daném případě postačuje nedbalost (§ 17 písmeno b) trestního zákoníku). Lze tedy shrnout, že obžalovaný se trestného činu dopustil v době, kdy byl usnesením vlády zákonným způsobem vyhlášen nouzový stav na celé území České republiky, a pokud se rozhodl jednat shora popsáním způsobem, je za své jednání plně trestně právně odpovědný.

18. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný R. B. si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán a odsouzen a takový čin spáchal za stavu ohrožení státu a jiné události vážně ohrožující zdraví a život lidí a tímto jednáním naplnil, jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu krádeže podle § 205 odstavce 2, 4 písmeno b) trestního zákoníku.
19. V průběhu dokazování obhájce jako důkaz navrhl vyslechnout policisty, kteří prováděli prvotní úkony v předmětné trestní věci, zejména s ohledem na skutečnost, že nebyl vyžádán kamerový záznam z prodejny Lidl. Soud důkazní návrh obhájce zamítl s tím, že sama informace, proč nebyl obrazový záznam vyžádán, nemá žádný vliv na posouzení již provedených důkazů, poněvadž nepochybně obrazový záznam již neexistuje a soud proto musí provedené důkazy hodnotit bez tohoto eventuálního důkazů.
20. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaného zločinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil motiv jednání obžalovaného, kterým byla vůle získat alkohol, výši škody, kterou svým jednáním způsobil, jakož i intenzitu zájmu narušeného trestním zákoníkem, kterým je v daném případě zájem na ochraně majetku, a to mimo jiné za stavu ohrožení státu a jiné události vážně ohrožující život a zdraví lidí.
21. Soud také hodnotil osobu obžalovaného R. B., který je bez zaměstnání, v místě bydliště k němu nejsou žádné poznatky, v opise rejstříku trestů má obžalovaný R. B. od roku 2011 celkem 15 záznamů, kdy byl odsouzen vesměs pro majetkovou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 13. 11. 2013, sp. zn. 3T 198/2013 byl uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavce 1 písmeno b) trestního zákoníku a dalších, a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání jedenácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 4. 2. 2015, sp. zn. 66 T 2156/2014 uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavce 1 písmeno b), odstavce 2 trestního zákoníku a dalších a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, trest vykonal 3. 5. 2016. Dále byl rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 66 T 64/2017 uznán vinným ze spáchání přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Výrok o trestu byl následně zrušen v důsledku ukládání souhrnného trestu ve věci vedené u Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 66 T 123/2017 tak, jak je uvedeno výše. Dále byl také odsouzen již citovaným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, sp. zn. 1 T 25/2019.
22. U obžalovaného neshledal soud žádné okolnosti polehčující, přitěžovala mu předchozí odsouzení.
23. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného R. B. dosaženo uložení trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání dvou roků. S ohledem na osobu obžalovaného a jeho výrazné sklony k páčání trestné činnosti, jakož i k okolnosti přitěžující, má soud za to, že účelu trestu lze dosáhnout pouze jeho přímým výkonem, proto byl trest uložen jako nepodmíněný a obžalovaný byl podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou, poněvadž nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
24. Poškozená společnost Lidl Česká republika, v. o. s. se řádně včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody s částkou 159 Kč. Bylo prokázáno, že poškozené společnosti vznikla škoda v této výši, přičemž vznik této škody je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného R. B.. Soud proto podle § 228 odstavce 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě škody poškozenému Lidl Česká republika, v. o. s. částku 159 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení mu předcházejícímu.

Bruntál 19. srpna 2020

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.

Předseda senátu